

Bilag til Bet. o. Lovf, om Tilsyn m. v. vedr. Særforsoergsanstalter.

offentlig Forsorg, om Staten stillede Krav om, at de nævnte Institutioner eller andre, f. Eks. Samfundet og Hjemmet for Vænføre, der raader over Legatmidler, skulde indsende deres Regnskaber til Statens Revisionsorganer til Kritik af den rent private filantropiske Virksomhed, Institutionerne udøver til bedste for mindrebemidlede, men ikke trængende Personer.

Med Hensyn til det sidste Afsnit i Spørgsmaal 8, om Anstalterne maa staa frit med Hensyn til Udgifter, bemærkes, at Socialministeriet, saa lidt som Bevilingsmyndigheden, vilde kunne tolerere, hvis det blev oplyst, at Anstalterne afholdt aabenbart urimelige Udgifter, f. Eks. Lønninger, der, uden at særlige Forhold motiverede det, væsentlig oversteg Statens Lønsatser.

Men for de Anstalters Vedkommende, der er indgaaet paa en „fast Refusionsordning“, vil der, jfr. det foran anførte, ikke kunne indvindes noget imod, at Beløb, der bespares paa een Konto, benyttes paa en anden, ligesom besparede Beløb ikke vil være at tilbagebetale.

ad Spørgsmaal 10:

Hvorvidt kommer Børneforsoergsinstitutioner (Forebyggende Børneværn, Børnehjem, Opdragelseshjem etc.) ind under denne Lovs Bestemmelser? Hvorledes forholder det sig med mindre Hjem under Ventetidsforsoerg — hvem har Tilsyn med dem?

De i Spørgsmaalet omhandlede Institutioner for Børneværn omfattes af Lovens Bestemmelser, da det er Hensigten, at Direktøren skal have direkte Referat i de under Ministeriets 3die og 4de Kontor henhørende Sager, jfr. Forslagets § 1, Stk. 4, sammenholdt med Stk. 3, men det er ikke Hensigten, at Særforsoergsdirektøren skal overtage eller deltage i det Tilsyn med Børneværnsinstitutionerne, der ved Lov om offentlig Forsorg er henlagt til Overinspektionen for Børneforsoerg; lige saa lidt som undertegnede Minister — jfr. det foran ad Spørgsmaal 9 bemærkede — vil kunne gaa med til, at der etableres Dobbeltrevision af Særforsoergsinstitutionernes Regnskaber, lige saa lidt vil jeg gaa med til at etablere Dobbelttilsyt med Børneforsoergsinstitutionerne.

Jeg tillader mig i denne Sammenhæng at pege paa, at man allerede ved Børneloven af 1915 har etableret Enhed i Tilsynet med *Opdragelseshjemmene*, der er akkurat lige saa „private“ som heromhandlede Særforsoergsanstalter, at der ved Behandlingen af Børneværnsafsnittet i Loven om offentlig Forsorg ikke blev stillet Forslag om, at man skulde bryde denne Enhed, og at det synes naturligt, at der nu søges etableret Enhed i Tilsynet med *Særforsoergsanstalterne*.

Hvorfor dette Tilsyn, som Anstalterne har accepteret, og som er blevet praktiseret, kun har Værdi for den ansvarlige Minister, naar det samles paa een Haand, er der gjort nærmere Rede for i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Med Hensyn til Omfanget af det Tilsyn, der vil være at udøve, bemærkes, at det under Hensyn til Størrelsen af de offentlige Midler, der betros Anstalternes Ledelse, formentlig maa findes naturligt, at den ansvarlige Minister har Adgang til at holde sig bekendt med, om Forsoerg paa de forskellige Anstalter er forsvaret og tidssvarende.

En Sikkerhed herfor kan Ministeren kun forskaffe sig ved Besøg, personlig eller ved Stedfortræder, paa Anstalten.

Undertegnede Minister har, i det Omfang, min Tid har tilladt det, besøgt de heromhandlede Institutioner, men det behøver formentlig ikke nærmere at uddybes, at et regelmæssigt Tilsyn med dem falder uden for en Ministers Embedspligt, og at det derfor maa udøves af en Stedfortræder.

Det normale vil være, at paagældende Embedsmand, eventuelt sammen med den lokale Embedslæge, aflægger Institutionen Besøg, efter forudgaaende Meddelelse om Tiden for dette, hvis han ønsker Forhandling med den lokale Ledelse eller Bestyrelsen, eller denne sidste har fremsat Ønske om Forhandling med ham paa Stedet, men uanmeldt, navnlig naar det drejer sig om Klager, der maatte være forebragt Ministeriet, og at han derefter aflægger Rapport om Resultatet af Besøget.

At en saadan Ordning tjener Institutionernes Tarv, behøver næppe nærmere at paavises. Kun en Rapport om, at en Ministeriet forebragt Klage er befundet ubegrundet ved et *uanmeldt* Besøg, er af Værdi for Anstalten, og at det for Anstalterne er af Værdi, at Besøgene sker ved en Embedsmand med departemental Myndighed, som